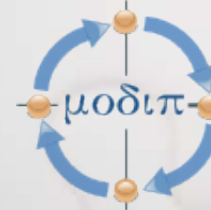

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διασφάλιση Ποιότητας
Αλεξάνδρειο ΤΕΙ

Quality Assurance
Alexander TEI

«Αξιολόγηση και Ποιότητα στην εκπαίδευση : Η ανάγκη για ισότητα εκπαιδευτικών ευκαιριών στα εκπαιδευτικά συστήματα της Ευρώπης (EQF-NQF)»

**ΘΕΑΝΩ
ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ**

Υποψήφια Διδάκτωρ
Παντείου Πανεπιστημίου
Τμήμα Κοινωνιολογίας

EQF: European Qualifications Framework

NQF: National Qualifications Framework

Η παρούσα εισήγηση θα εξετάσει το πώς μπορεί να λειτουργήσει και πετύχει τους στόχους του το **Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Προσόντων (EQF)**, αλλά και το αντίστοιχο **Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων (NQF)**.

Επίσης, πώς γίνεται να πετύχει το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Προσόντων από τη στιγμή που η μέση ποιότητα των ευρωπαϊκών πανεπιστημίων πλήττεται από τις ελλείψεις που οφείλονται στην ανεπαρκή διαφοροποίηση.

Πώς γίνεται να πετύχει το εγχείρημα του Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων, όταν η τριτοβάθμια εκπαίδευση στην Ευρώπη εξακολουθεί να είναι κατακερματισμένη, τόσο μεταξύ των χωρών όσο και στο εσωτερικό των ίδιων των χωρών, σε ομαδοποιήσεις μεσαίου ή μικρού μεγέθους με διαφορετικούς κανονισμούς και, φυσικά, διαφορετικές γλώσσες, και όταν η υπέρμετρη ρύθμιση της πανεπιστημιακής ζωής παρεμποδίζει τον εκσυγχρονισμό και την αποτελεσματικότητα.

Και, τέλος, όταν τα πανεπιστήμια αντιμετωπίζουν δύο τεράστια ελλείμματα επένδυσης στον τομέα της γνώσης (έρευνα και τριτοβάθμια εκπαίδευση) (COM(2005) 152 τελικό).

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ ΘΕΑΝΩ
Υποψήφια Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου
Τμήμα Κοινωνιολογίας

Απόφαση 63/266/ΕΟΚ, βάσει της οποίας το Συμβούλιο θέσπισε δέκα γενικές αρχές:

- Αναγνώριση της ελεύθερης επιλογής του επαγγέλματος, του ιδρύματος, του τόπου κατάρτισης και του τόπου εργασίας.
 - Προστασία και διασφάλιση αυτού του δικαιώματος.
 - Εκτίμηση των ποιοτικών και ποσοτικών αναγκών σε εργατικό δυναμικό, τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο.
 - Εξασφάλιση της δυνατότητας απασχόλησης και της γεωγραφικής και επαγγελματικής κινητικότητας εντός της Κοινότητας.
 - Εκσυγχρονισμός των διδακτικών μέσων και συστηματική διάδοση της τεκμηρίωσης των σχετικών πληροφοριών για την εφαρμογή των παραπάνω στόχων.
 - Ανταλλαγή εμπειριών ανάμεσα σε ειδικούς σε θέματα κατάρτισης.
 - Κατάρτιση του διδακτικού και εκπαιδευτικού προσωπικού.
 - Προοδευτική προσέγγιση των επιπέδων κατάρτισης στα διάφορα κράτη μέλη που οδηγεί στην αμοιβαία αναγνώριση των πιστοποιητικών.
 - Εκπόνηση των κατάλληλων προγραμμάτων κατάρτισης, μεταστροφής και επαναπροσδιορισμού των ενηλίκων διάφορων επαγγελμάτων, τάξεων ή περιοχών, λόγω των τεχνολογικών και διαρθρωτικών μετασχηματισμών της οικονομίας.
- Δυνατότητα κοινής χρηματοδότησης τέτοιων προγραμμάτων.**

Δεκαετία 1980

Εξισώθηκε το status των φοιτητών από άλλες ευρωπαϊκές χώρες που σπούδαζαν σε μια χώρα της ΕΕ με το status των φοιτητών της χώρας αυτής.

Το 1984 αναγνωρίστηκαν τα πτυχία και οι περίοδοι σπουδών από ιδρύματα άλλων χωρών, ενώ καίριας σημασίας ήταν η απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το 1985, η οποία ενέταξε την τριτοβάθμια εκπαίδευση στην επαγγελματική εκπαίδευση, με δεδομένο ότι προετοιμάζει τους σπουδαστές της για την ανάληψη συγκεκριμένων επαγγελματικών ρόλων, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι περιέχει και στοιχεία γενικής εκπαίδευσης.

Η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη το 1986 (Nugent, 2003: 104-106) ήταν αποφασιστική για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς και για την αποτελεσματικότερη οργάνωση των διαδικασιών λήψης αποφάσεων των κοινοτικών οργάνων.

Το 1987, άρχισε να εφαρμόζεται το Πρόγραμμα ERASMUS, το οποίο προώθησε την κινητικότητα των φοιτητών με την αναγνώριση περιορισμένης διάρκειας σπουδών σε άλλο πανεπιστήμιο κάποιας χώρας της ΕΟΚ, όπως και την κινητικότητα των διδασκόντων.

Το 1990 δημιουργήθηκε το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Εκπαιδευτικών Πληροφοριών (ΕΥΡΥΔΙΚΗ), με στόχους τη συστηματική συλλογή δεδομένων για τα εκπαιδευτικά συστήματα των συνεργαζόμενων χωρών, την ανταλλαγή και διάχυση αυτής της πληροφόρησης και των εμπειριών σε θέματα εκπαίδευσης και εκπαιδευτικής πολιτικής. Μέσω αυτής της ανταλλαγής επιδιώκεται η συνεργασία των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και φορέων.

η Συνθήκη του Μάαστριχτ

Γίνεται για πρώτη φορά εκτεταμένη και σχετικά λεπτομερής αναφορά σε θέματα εκπαίδευσης, τα οποία ξεπερνούν την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση.

Πιο συγκεκριμένα, το άρθρο 126 της Συνθήκης αναφέρεται σε θέματα παιδείας, το άρθρο 127 σε θέματα επαγγελματικής εκπαίδευσης και το άρθρο 128 σε θέματα πολιτισμού. Κοινό χαρακτηριστικό και των τριών αυτών άρθρων είναι ότι δεν θίγουν την πολιτιστική αυτονομία των κρατών μελών και ότι το Συμβούλιο, με τις όποιες εκπαιδευτικές, πολιτικές και πολιτιστικές αποφάσεις του δεν εναρμονίζει τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις των κρατών μελών.

Η Συνθήκη του Μάαστριχτ για την ΕΕ, με τις τροποποιήσεις που επέφερε στη Συνθήκη για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, δημιουργεί μια νέα κατάσταση για τα εκπαιδευτικά πράγματα της ΕΕ και των κρατών μελών της.

Συγχρόνως, η ένταξη της εκπαιδευτικής πολιτικής στον ίδιο τίτλο με την κοινωνική πολιτική της Κοινότητας προσδίδει στην κοινοτική εκπαιδευτική πολιτική μια ευρύτερη κοινωνική και πολιτική διάσταση.

Μεταξύ των ευρύτερων στόχων που επιδιώκει η ευρωπαϊκή εκπαιδευτική πολιτική περιλαμβάνονται και οι ακόλουθοι (Τσαούσης, 1996: 13-14):

- Η προώθηση της ευρωπαϊκής ταυτότητας.
- Η καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.
- Η συμβολή στη συγκρότηση της ευρωπαϊκής ιθαγένειας με την ανάπτυξη της ιδέας του Ευρωπαίου πολίτη.
- Η προπαρασκευή των νέων για την καλύτερη και απρόσκοπτη ένταξή τους στη σταδιακά διαμορφούμενη ενιαία ευρωπαϊκή αγορά εργασίας.
- Η καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού με τη διερεύνηση των δυνατοτήτων πρόσβασης μειονεκτουσών κατηγοριών πληθυσμού στην εκπαιδευτική διαδικασία και με τον αποπροσανατολισμό και την εξασφάλιση δυνατοτήτων επανένταξης ενηλίκων στην αγορά εργασίας.
- Η διασφάλιση των προϋποθέσεων της ελεύθερης διακίνησης και εγκατάστασης για επαγγελματικούς λόγους των κρατών μελών.
- Η προώθηση της συνεργασίας μεταξύ εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.
- Η σύνδεση της εκπαίδευσης με την κοινωνία και την παραγωγή, αφενός, με την προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, αφετέρου, των επιχειρήσεων και των επιστημονικών και επαγγελματικών οργανώσεων.
- Η εξασφάλιση ενός υψηλά εκπαιδευμένου και ευπροσάρμοστου στις νέες τεχνολογικές εξελίξεις εργατικού δυναμικού υπό συνθήκες περιοριζόμενης ανανέωσης και εντεινόμενης γήρανσης του οικονομικού ενεργού πληθυσμού.
- Η εξασφάλιση της δυνατότητας παραγωγής και χρήσης σύγχρονης τεχνολογίας, που θα καθιστά την ΕΕ ικανή να αναπτύσσεται οικονομικά και να διατηρεί ένα υψηλό βιοτικό επίπεδο υπό συνθήκες παγκοσμιοποίησης της οικονομίας και έντονου και σκληρού ανταγωνισμού.

Το Συμβούλιο της Λισαβόνας

Τον Μάρτιο του 2000, το Συμβούλιο της Λισαβόνας αναγνώρισε τον σημαντικό ρόλο της εκπαίδευσης ως αναπόσπαστου μέρους των οικονομικών και κοινωνικών πολιτικών ως μέσου για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της Ευρώπης παγκοσμίως και ως εγγύησης για την εξασφάλιση της συνοχής των κοινωνιών και της πλήρους προσωπικής ολοκλήρωσης των πολιτών. Ο κεντρικός στρατηγικός στόχος της Ευρώπης είναι να γίνει η ανταγωνιστικότερη και δυναμικότερη οικονομία της γνώσης ανά την υφήλιο.

Για πρώτη φορά, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αναφέρεται με λεπτομέρειες στην εκπαίδευση και την κατάρτιση, προσδιορίζοντας συγκεκριμένα μέτρα, ενώ εξουσιοδοτεί το Συμβούλιο Παιδείας να διαμορφώσει τους κοινούς μελλοντικούς στόχους για τα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης, δίνοντας έτσι προοπτική στο όλο εγχείρημα (Σιάκαρης, 2006: 163).

4 στρατηγικοί στόχοι

Έπειτα από την περιγραφή της πορείας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μέχρι να φτάσουν στην έναρξη των διαδικασιών δημιουργίας ενός Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων, θα ήταν χρήσιμο, από τη μία, να εξετάσει κανείς το γιατί ή, καλύτερα, την ανάγκη να δημιουργηθεί ένα τέτοιο πλαίσιο, και, από την άλλη, το αν η υλοποίηση αυτού του στόχου μπορεί να έχει διάρκεια μέσα στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), σύμφωνα με τα προσδοκώμενα αποτελέσματα.

Οι απαντήσεις θα δοθούν με βάση τους στρατηγικούς στόχους που έθεσε η ΕΕ, κατά την έγκριση του προγράμματος εργασίας «Εκπαίδευση και Κατάρτιση 2010», που αποτέλεσε το θεμέλιο για τη δημιουργία του, σε συνδυασμό με τη εκτίμηση της (υπάρχουσας) κατάστασης των κρατών μελών της ΕΕ τα οποία καλούνται να το εφαρμόσουν.

Όσον αφορά, λοιπόν, στο γιατί να γίνει ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο προσόντων για τη διά βίου μάθηση, θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας τους τέσσερις στρατηγικούς στόχους που έθεσε η ΕΕ στο πλαίσιο του προγράμματος «Εκπαίδευση και Κατάρτιση 2010», και να δούμε στη συνέχεια πώς μπορεί να συμβάλει το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Προσόντων στην επίτευξή τους.

Η διαπιστωμένη ανάγκη για αλλαγή του παραδοσιακού τρόπου εργασιακής ένταξης και επαγγελματικής εξέλιξης, που ήρθε στην επιφάνεια στην αυγή του αιώνα που διανύουμε, έπειτα από τις ανακατατάξεις που έγιναν σε εργασιακές, προσωπικές και κοινωνικές σχέσεις, αποτέλεσε τη βάση για τη δημιουργία μιας εκπαίδευσης ολοκληρωμένης, ισχυρής και απόλυτα προσαρμοσμένης στις ανάγκες της μεταβιομηχανικής κοινωνίας (Πανάρετος & Κορώνη, 1999).

Έτσι, λοιπόν, η έναρξη του αιώνα βρίσκει τους Ευρωπαίους εταίρους να θέτουν έναν πολύ φιλόδοξο στόχο:

“Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα να γίνει μέσα στην επόμενη δεκαετία η πιο ανταγωνιστική και δυναμική οικονομική περιοχή στον κόσμο, που θα βασίζεται στη γνώση και θα μπορεί να πετύχει αιεφόρο οικονομική ανάπτυξη με περισσότερες και καλύτερες δουλειές και μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή” (Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, 2000).

Έναν χρόνο αργότερα, το Συμβούλιο των Υπουργών Παιδείας και η Επιτροπή αποφασίζουν ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσεων μέχρι το 2010, το πρόγραμμα “Εκπαίδευση και Κατάρτιση 2010”, που διέπεται από την αρχή της διά βίου μάθησης και προβλέπει την επίτευξη τριών στρατηγικών στόχων, οι οποίοι εξειδικεύονται σε 13 επιμέρους στόχους (C142/1, 14.6.2002).

Επειδή, όμως, στην πορεία υλοποίησης αυτού του σκοπού προέκυψαν σημαντικές προκλήσεις, προωθήθηκε ένα επικαιροποιημένο στρατηγικό πλαίσιο για την ευρωπαϊκή συνεργασία στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης.

Το στρατηγικό αυτό σχέδιο ενισχύει περαιτέρω την αποτελεσματικότητα της συνεργασίας αυτής και προσφέρει διαρκή οφέλη και στήριξη στα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης των κρατών μελών έως το 2020, προβάλλοντας την ευρωπαϊκή ποικιλομορφία και τις μοναδικές ευκαιρίες που αυτή προσφέρει, χωρίς όμως να αφαιρεί από τα κράτη μέλη την πλήρη αρμοδιότητα για τα εκπαιδευτικά τους συστήματα.

Τόσο η ΕΕ όσο και η UNESCO θέτουν ως στόχο της διά βίου μάθησης, όχι μόνο την επαγγελματική κατάρτιση και τη σύνδεσή της με την απασχόληση, αλλά και την ανάπτυξη της ιδιότητας του ενεργού πολίτη, την προσωπική ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή. Το νέο στρατηγικό πλαίσιο για την ευρωπαϊκή συνεργασία, στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης, με ορίζοντα το 2020, αφορά πλέον σε τέσσερις στρατηγικούς στόχους (ΕΕ, C 119, 28.5.2009).

Τον Νοέμβριο του 2002, με τη δήλωση της Κοπεγχάγης, την οποία ενέκριναν οι Υπουργοί 31 ευρωπαϊκών χωρών, δόθηκε νέα ώθηση στην ευρωπαϊκή εκπαιδευτική πολιτική, καθώς δρομολογήθηκαν δράσεις που αποσκοπούν στη συγκρότηση ενός ενιαίου πλαισίου για τη διαφάνεια των προσόντων και των ικανοτήτων, εξορθολογίζοντας τα υπάρχοντα εργαλεία.

Επίσης, καταρτίστηκε ένα κοινό πλαίσιο αναφοράς για τη διασφάλιση της ποιότητας στην εκπαίδευση, που περιλαμβάνει έναν κοινό πυρήνα κριτηρίων και δεικτών ποιότητας, και τέθηκαν οι βάσεις για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού συστήματος μεταφοράς ακαδημαϊκών μονάδων, προκειμένου να διευκολυνθεί η κινητικότητα

(Γκόβαρης & Ρουσσάκης, 2008).

Έτσι, το δεύτερο εξάμηνο του 2005, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσιοποίησε ένα έγγραφο, στο οποίο κατάρτισε ένα σχέδιο με ένα **πλαίσιο 8 επιπέδων**, με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα, στόχος του οποίου ήταν η διευκόλυνση της διαφάνειας και της φορητότητας των επαγγελματικών προσόντων, καθώς και η υποστήριξη των Ευρωπαίων ενδιαφερομένων για την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ζητώντας παράλληλα και μια σειρά διευκρινίσεων και απλοποιήσεων.

Σε ανταπόκριση προς αυτά, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τροποποίησε την πρόταση, βασιζόμενη στις προτάσεις των εμπειρογνομόνων από τις 32 χώρες που συμμετείχαν, καθώς και των ευρωπαϊκών κοινωνικών εταίρων.

Στη συνέχεια, το αναθεωρημένο κείμενο υιοθετήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ως πρόταση στις 6 Σεπτεμβρίου του 2006. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο διαπραγματεύτηκαν με επιτυχία την πρόταση, κατά τη διάρκεια του 2007, καταλήγοντας στην επίσημη υιοθέτηση του Εθνικού Πλαισίου Επαγγελματικών Προσόντων (ΕΠΕΠ) τον Φεβρουάριο του 2008 (ΕΠΕΠ, 2009).

Έπειτα από την περιγραφή της πορείας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μέχρι να φτάσουν στην έναρξη των διαδικασιών δημιουργίας ενός Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων, θα ήταν χρήσιμο, από τη μία, να εξετάσει κανείς το γιατί ή, καλύτερα, την ανάγκη να δημιουργηθεί ένα τέτοιο πλαίσιο, και, από την άλλη, το αν η υλοποίηση αυτού του στόχου μπορεί να έχει διάρκεια μέσα στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), σύμφωνα με τα προσδοκώμενα αποτελέσματα.

Οι απαντήσεις θα δοθούν με βάση τους στρατηγικούς στόχους που έθεσε η ΕΕ, κατά την έγκριση του προγράμματος εργασίας «Εκπαίδευση και Κατάρτιση 2010», που αποτέλεσε το θεμέλιο για τη δημιουργία του, σε συνδυασμό με τη εκτίμηση της (υπάρχουσας) κατάστασης των κρατών μελών της ΕΕ τα οποία καλούνται να το εφαρμόσουν.

Όσον αφορά, λοιπόν, στο γιατί να γίνει ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο προσόντων για τη διά βίου μάθηση, θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας **τους τέσσερις στρατηγικούς στόχους** που έθεσε η ΕΕ στο πλαίσιο του προγράμματος «Εκπαίδευση και Κατάρτιση 2010», και να δούμε στη συνέχεια πώς μπορεί να συμβάλει το ευρωπαϊκό πλαίσιο προσόντων στην επίτευξή τους.

Ο πρώτος στόχος που έθεσε η ΕΕ ήταν η υλοποίηση της διά βίου μάθησης και της κινητικότητας.

Γι' αυτό τον λόγο, λοιπόν, το **Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Προσόντων** θέτει δύο πολύ βασικούς στόχους:

- την προώθηση της κινητικότητας των πολιτών από χώρα σε χώρα και
- τη διά βίου μάθηση

Ο δεύτερος στόχος αφορά στη βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας της εκπαίδευσης και της κατάρτισης.

Στην έκτακτη Σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Λισαβόνας, όπου τίθεται ο κεντρικός στόχος της ΕΕ, η ποιότητα της εκπαίδευσης αποτελεί τον «καταλύτη» για την ανάπτυξη μιας συνολικότερης ευρωπαϊκής εκπαιδευτικής πολιτικής, που είναι στενά συνδεδεμένη με τις εθνικές εκπαιδευτικές πολιτικές, αλλά ταυτόχρονα εκλαμβάνεται ως υπο-τομέας της ευρωπαϊκής οικονομικής πολιτικής (Ρουσσάκης & Πασσιάς, 2006).

Το **Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Προσόντων** βοηθάει προς αυτή την κατεύθυνση ορίζοντας περιγραφικούς δείκτες, οι οποίοι καλύπτουν περιπτώσεις εργασιακής εμπειρίας και σπουδών, το ακαδημαϊκό αλλά και το επαγγελματικό περιβάλλον, την αρχική αλλά και τη συνεχιζόμενη εκπαίδευση ή κατάρτιση, δηλαδή όλες τις μορφές μάθησης (τυπικές, μη τυπικές και άτυπες) και αντανακλούν εξειδικεύσεις και γενικεύσεις. Συνεπώς, οι περιγραφικοί δείκτες που έχουν συνταχθεί έτσι ώστε να κάνουν επαρκή διαχωρισμό μεταξύ των δεικτών του προηγούμενου και του επόμενου σταδίου και να επιδεικνύουν, από το προηγούμενο επίπεδο, σαφή πρόοδο σε διαστάσεις αλλαγής βοηθούν στην αξιολόγηση της εκάστοτε ποιότητας της εκπαίδευσης (ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΕΘΠΠ, 2010).

Ο τρίτος στόχος ήταν η παραγωγή της ισοτιμίας, της κοινωνικής συνοχής και της ενεργού συμμετοχής στα κοινά.

Με το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Προσόντων (EQF), όμως, γίνεται μια διαδικασία αντιστοίχισης, όπου επιδιώκονται να καταστούν πιο διαφανείς τόσο οι ισότιμες όσο και οι διαφορές των προσόντων για τα εκπαιδευτικά ιδρύματα και τις επιχειρήσεις και κυρίως για τους εργαζόμενους και τους πολίτες γενικότερα, ώστε να διευκολυνθεί η πρόσβαση των ενδιαφερομένων σε ποικίλες διαδρομές μάθησης.

Η διασφάλιση της ποιότητας και η περαιτέρω βελτίωσή της, σε συνδυασμό και με τον προσανατολισμό κάθε διαδικασίας απόκτησης προσόντων στα μαθησιακά αποτελέσματα, θα συμβάλει στην ενίσχυση της αξιοπιστίας της παρεχόμενης εκπαίδευσης και κατάρτισης (ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΘΠΠ, 2010).

Ο τέταρτος στόχος ήταν η ενίσχυση της καινοτομίας και της δημιουργικότητας, καθώς και του επιχειρηματικού πνεύματος σε όλα τα επίπεδα.

- το *Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Προσόντων (EQF)*,
- το *Πλαίσιο Προσόντων του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης (QF EHEA)*
- τα *Εθνικά Πλαίσια Προσόντων (NQF)*

Σε εθνικό επίπεδο τα κράτη μέλη θα πρέπει:

- Να δώσουν ισχυρή ώθηση στην εφαρμογή του *EQF* μέσω της *θέσπισης Εθνικών Πλαισίων Προσόντων*
- Να διασφαλίσουν ότι *αναγνωρίζονται* οι ικανότητες που αποκτώνται από κάθε είδους μάθηση
- Να αναπτύξουν σχέσεις ανάμεσα στην *εκπαίδευση/κατάρτιση και την εργασία*, ιδίως με τη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων

Με τη συγκρότηση Εθνικού Πλαισίου Προσόντων τα προσόντα όλων των πολιτών, δηλαδή οι γνώσεις τους, οι δεξιότητες και οι ικανότητες που απέκτησαν από ποικίλες διαδρομές μάθησης στη διάρκεια της ζωής τους

- **Καταγράφονται**
- **Αναγνωρίζονται**
- **Καθίστανται διαφανή προς όλους**
- **Αντιστοιχίζονται στην οκτάβαθμη κλίμακα του *EQF***

Ορισμός (EQF): προσόν είναι το επίσημο αποτέλεσμα μιας διαδικασίας αξιολόγησης και επικύρωσης, το οποίο επιτυγχάνεται όταν ο αρμόδιος φορέας διαπιστώνει ότι ένα άτομο έχει επιτύχει μαθησιακά αποτελέσματα που ανταποκρίνονται σε συγκεκριμένες προδιαγραφές.

Γνώσεις: το αποτέλεσμα της αφομοίωσης πληροφοριών μέσω της μάθησης. Οι γνώσεις είναι το σώμα θετικών στοιχείων, αρχών, θεωριών και πρακτικών που σχετίζεται με ένα πεδίο σπουδής ή εργασίας

Δεξιότητες: η ικανότητα εφαρμογής γνώσεων και αξιοποίησης τεχνογνωσίας για την εκπλήρωση εργασιών και την επίλυση προβλημάτων

Ικανότητες: η αποδεδειγμένη επάρκεια στη χρήση γνώσεων, δεξιοτήτων και προσωπικών, κοινωνικών ή/και σύνθετων μεθοδολογικών δυνατοτήτων σε περιστάσεις εργασίας ή σπουδών.

Περιγραφικοί δείκτες

EQF 8

Μαθησιακά αποτελέσματα (γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες).

EQF 7

Όλες οι μορφές μάθησης (τυπική, μη τυπική, άτυπη) αναγνωρίζονται.

EQF 6

EQF 5

EQF 4

EQF 3

EQF 2

EQF 1

EQF 8

Διδακτορικό

EQF 7

Μεταπτυχιακών
Σπουδών

EQF 6

Προπτυχιακών
Σπουδών

Ευρωπαϊκό Πλαίσιο
Προσόντων

- Χρήση του Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων (European Qualifications Framework) ως εργαλείο αναφοράς
- Συσχέτιση εθνικών συστημάτων απόκτησης προσόντων με το EQF έως το 2010
- Εκπόνηση Εθνικού Πλαισίου Προσόντων, σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία και πράξη
- Νέοι τίτλοι με σύνδεση-αναφορά με το EQF, ως το 2012

Πλαίσιο Προσόντων
του Ευρωπαϊκού
Χώρου Ανώτατης
Εκπαίδευσης (ΕΧΑΕ)

- Ενίσχυση της **διαφάνειας** της μάθησης και των τίτλων σπουδών Ανώτατης Εκπαίδευσης
- Αμοιβαία **κατανόηση** και **εμπιστοσύνη** σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο
- Διευκόλυνση της διεθνούς **αναγνώρισης** περιόδων και των τίτλων σπουδών
- Διευκόλυνση της διεθνούς **κινητικότητας** των φοιτητών και αποφοίτων

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας!

Θεανώ Αδαμοπούλου

e-mail: th_adamopoulou@yahoo.com

Υποψήφια Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου,
Τμήμα Κοινωνιολογίας

Επιβλέπων Καθηγητής: Θεόδωρος Δ. Σακελλαρόπουλος

